

[Krag.]

tal og Vælgertal under Hensyn til Befolkningsstæthed. Der staar ikke noget om Mandatfordelingen, det er Kredsfordelingen, der er Tale om — det var i Venstres Forslag, som man forkastede her i dette høje Ting, at Mandatfordelingen var taget med —, men Kredsfordelingen skal baseres paa de 3 Faktorer, og jeg har dokumenteret, at af de 129 Kredsmandater skal Jylland, naar dette Hensyn er taget, saaledes at man kan sige, at Grundlovsbestemmelsen er sket Fyldest, have 61, og det Antal, som Jylland har faaet, er 58, og det til Trods for, at man har udvidet det samlede Mandattal med 5. Derfor siger jeg, at det er kun til Dels, at man har opfyldt Retfærdighedskravet fra Venstres Side, som jeg har gjort mig til Talsmand for, og derfor er jeg kun relativt tilfreds.

Nu kan det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen, den ærede Ordfører for Udvalget, vel sige, at om man er kredsvalgt eller man sidder paa Tillægsmandat, kan være ganske det samme, og det er jeg i og for sig enig med ham i; jeg haaber, man fra konservativ og radikal Side kan tilegne sig den samme Opfattelse, den har man ikke besiddet ved Behandling af Valglovsforslag tidligere her i Tinget. Men der er den store Forskel ved Besættelse af Kredsmandaterne og ved Udpegning af Tillægsmandaterne, at medens Kredsmandaterne baseres paa Partiernes lokale Styrke, saa baseres Tillægsmandaterne paa Partiernes samlede Styrke i det hele Land, saaledes at ved Fordelingen af Tillægsmandaterne faar tæt befolkede Egnenes Vælgere en Indflydelse paa de tyndt befolkede Egnenes Repræsentation, hvad vi ikke finder heldigt. Deri ligger Forskellen.

Den højtærede Ministers Forklaringer angaaende visse Ændringsforslag var lidt besynderlige, og her kommer i første Række Forklaringen angaaende Ændringsforslag Nr. 60 i Betragtning, hvor Taleren er om den Frist, der er givet Vælgere til at tilkendegive, om de ønsker Folkeafstemning, og hvor man har brugt Ordet „kan“. Det søgte den højtærede Minister at forsvare, men Forholdet er der det, at den Vælger, der har Mod til at tilkendegive, at han ønsker en Folkeafstemning om et Lovforslag eller en Lov, skal, efter at 6 Dages Fristen efter Kundgørelsen er forløbet, melde sig inden for en Frist af 6 Dage. Han kan hverken melde sig tidligere eller senere, og derfor er Ordet „kan“ et besynderligt Ord i denne Forbindelse, og derfor har jeg søgt Oplysning om, hvad det betyder.

Jeg siger igen, at hvis en Vælger faar

Mod til at tilkendegive, at han ønsker Folkeafstemning, saa skal han melde sig inden for dette Tidsrum, thi jeg tror, at den Ordning, der her er tilvejebragt, og som trods Ændringen i Ændringsforslag Nr. 65 ikke er saaledes omformet, saa at Frygt for Konsekvenserne af at rette en saadan Henvendelse kan siges at være udelukket, vil bevirke, at mange Vælgere vil af Betænkkelighed over for de Konsekvenser, som hans Tilstedeværelse paa Kommunekontoret i de Dage, der her er Tale om, kan medføre, afholde sig fra at give Udtryk for sin Opfattelse af, om et Lovforslag skal underkastes Folkeafstemning eller ikke. Dette anser jeg for meget uheldigt, her i dette Land, hvor vi er naaet til for snart to Menneskealdrer siden at faa den hemmelige Afstemning gennemført, hvor vi, der er lidt ældre, alle har set, hvilke uheldige Følger den Afstemningsmaade, vi tidligere havde, i mange Tilfælde fik for den økonomisk svage. Vi nærer den største Betænkkelighed ved nu at faa en Folkeafstemningsordning, hvor Konsekvenserne for dem, der er afhængige paa den ene eller den anden Maade af andre, kan blive lige saa uheldige, som Tilfældet var for Tusinder af Medborgere i svundne Dage, før vi naaede til den hemmelige Afstemning, naar disse gav deres politiske Opfattelse til Kende. Dette skulde man tage et større Hensyn til, end der hidtil har været vist Tilbøjelighed til, saaledes at den foreslaede Bestemmelse blev virkelig ændret.

Mon ikke man fra konservativ Side efter den Situation, som man nu staar i, i Samarbejde med Socialdemokratiet om Gennemførelse af en ny Grundlov, og under Hensyn til, hvilke Ofre man har bragt derfor, skulde indstille den hykleriske Kampagne, som man har etableret over for mig i Anledning af det Valglovsforslag, som jeg stillede her i Tinget som Indenrigsminister i Samlingen 1927—28? Jeg tror, at det vilde være ret rimeligt, om dette skete. (Korsgaard: Det sker ikke!). Det sker ikke, siger det ærede Medlem Hr. Korsgaard: Det er fordi det ærede Medlem har bidt Hovedet af al Skam; men det har han for øvrigt ogsaa dokumenteret her fra Talerstolen i Gaar i tilstrækkeligt Omfang. Naar en Taler, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard gjorde i Gaar, begynder med at frakende sin Modstander enhver idémæssig Rimelighed, slyngede ham i Ansigtet, at han kun opfyldte egoistiske Maal, uden at søge at føre Skygge af Bevis derfor, beskyldte den vedkommende for Kynisme, for at være en Mand, der var blotet for Idealitet o. s. v., saa skulde man egentlig være fritaget for at diskutere med